

1. Inventariseren vraagstukken

Casus Marcel:

Een studente van een collega van Marcel is op zoek naar een stage plek in de sales en acquisitie. De studente is amicaal, enthousiast en heeft een spontane uitstraling. Marcel biedt de studente een kans en maakt ruimte in zijn agenda om haar te kunnen begeleiden. Hij komt erachter dat ze extra begeleiding nodig heeft omdat ze een autisme heeft. Door het stoppen met het gebruik van medicatie zijn er wat veranderingen in de omgang met haar.

De studente begint een week later dan afgesproken en komt overige afspraken niet na. Ze klaagt over de reistijd en heeft een smoes dat ze eerder naar huis moet van haar stage. Ze blijkt naar een ander bedrijf te zijn geweest en haar stage elders voort wil zetten. Marcel is verbaasd. Zijn bedoelingen waren goed maar hij heeft er ook vrede mee dat deze 'moeilijke' student voor een ander bedrijf gekozen heeft. Hij heeft dit uiteraard terug gekoppeld naar zijn collega.

Casus Lindie:

Een collega benaderde mij voor een vraag vanuit het zorgadviesteam (ZAT) en Schoolmaatschappelijk Werk: Ze willen een studente doorverwijzen naar een psychologe maar haar moeder vindt dat niet nodig. Haar moeder is van Russische afkomst, streng en nuchter. Echter heeft haar moeder wel een grote invloed op het perfectionisme van de studente en weet moeder niet dat haar dochter daar zoveel last van heeft.

Mij is gevraagd om vanuit de praktijk aan te geven dat de studente kwaliteiten heeft en dat deze kwaliteiten belemmert worden door haar mentale toestand. Ik ben gevraagd om tijdens een gesprek met moeder, studente, collega (mentor) en medewerker schoolmaatschappelijk werk, moeder ervan te overtuigen om een volgend traject in te gaan. Haar mentor (tevens zorg coördinator) heeft haar te hard aangepakt en ziet mij nu als enige mogelijkheid om vanuit de praktijk moeder te overtuigen van de kwaliteiten van haar dochter. Moeder overtuigen dat een traject bij een psychologe nodig is om goede resultaten te kunnen behalen op school.

Studente gaf zelf aan een afspraak met een psychologe te willen. De resultaten van de studente gaan achteruit en moeder vindt het belangrijk dat haar dochter naar school gaat.

2. Benoemen vraagstuk

Thema: casus Lindie

Ben ik over mijn grens gegaan?

3. Rondjes vragen

Hoe vind je het handelen van je collega's?

Niet gepast. Maar ik begrijp dat ze het via mij willen proberen, gezien mijn houding naar de student en het neutrale contact tussen de student en mij.

Waarom heb je ja gezegd?

Om de student te kunnen helpen. Het is een leerzaam leermoment voor de opleiding.

Wat zou je doen als je je emoties uitgeschakeld waren? Als je zonder gevoel zou handelen?
Dan had ik 'nee' gezegd. Als ik niet met de opleiding bezig was, had ik het niet gedaan.
Het is nu leerzaam.

Valt het onder je taken? Wil je dat het onder je taken valt?
Nee het valt niet onder mijn taken.
Ik vind het wel interessant en ik zou er in de toekomst iets mee willen.

Wat deed het met jou als persoon?
Toen: zenuwachtig, overviel me, wat gaat ze vragen?, het onbekende.
Nu: Ik kan mezelf voorbereiden. Ik heb mezelf voorgenomen dit gesprek te doen met moeder en dochter en me daarna niet meer bezig te houden met dat traject.

Vind je dit leermoment niet te groot? Dat je teveel hooi op je vork neemt.
Nee. Ik heb 20 min een gesprek gehad met ZAT en daarnaast het gesprek met moeder en studente (wat nog ingepland moet worden). Mocht het niet baten dan heb ik het geprobeerd en heb ik de student geholpen binnen mijn mogelijkheden.

Wil je je jezelf bewijzen en voel je jezelf verantwoordelijk voor de student.
Ja, ik wil laten zien wat ik kan, wat ik in huis heb. Ik ben nieuw in het onderwijs en ik heb een tijdelijke functie wat ervoor zorgt dat ik het goed wil doen.
Nee, ik voel me niet verantwoordelijk voor de student. Ik ben voor het ZAT een extra kans om de student te kunnen helpen. Lukt dat niet dan voelt dat niet als falen.
(Nog niet, ik heb het gesprek nog niet gehad en kan daarover achteraf pas goed oordelen).

Wat als de student jou gaat claimen (Je bent nu al om, laat staan na het gesprek als je de student beter leert kennen)?
Ik heb de laatste maanden veel geleerd omtrent het omgaan met probleem gesprekken en handvaten gekregen vanuit het ZAT. Deze studente is terughoudend, stiller en (voor mijn gevoel) niet uit op aandacht en gesprekken met mij.
Mocht ze me wel gaan claimen bespreek ik dat met haar mentor en geef ik aan dat ik niet de aangewezen persoon ben om hierop in te gaan.

Moet je dit gesprek voeren? Moet je dit willen?
Ik ben zelfverzekerd over een goede afloop (overtuigd) maar dat heb ik bedacht nadat ik 'ja' gezegd heb.
Wanneer het gesprek die zelfde dag gepland zou zijn, had ik mezelf erg ongemakkelijk gevoeld en was ik nog meer voor het blok gezet. Ik had dan waarschijnlijk ook 'ja' gezegd en daar had ik dan ook last van gehad.

Heb jij het ZAT team gevraagd waarom andere docenten niet de juiste personen zijn voor deze case?
Ik heb met haar mentor een eerder 'probleem' gesprek besproken van de studente. De studente reageerde op dat moment goed op mij en dat heeft haar mentor meegenomen.

Andere collega's zijn minder passend bij haar zachte karakter.

Als ze het nu nog eens zouden vragen, wat zou je dan gezegd hebben?

-nee.

maar ik weet niet hoe het af loopt. Als ik nee had gezegd dan had het mij nog bezig gehouden. Gevoel speelt een grote rol.

4. Formuleer het werkprobleem

Wanneer ga ik over mijn grenzen heen en hoe voorkom ik dat?

Door mijn onzekerheid en enthousiasme zeg ik snel 'ja' op vraagstukken van collega's en studenten.

5. Persoonlijk advies

- Je gaat jezelf bewijzen zonder pedagogische achtergrond.
- Het voelt waarschijnlijk als een compliment dat een collega je daarvoor vraagt.
- Collega's zetten je voor het blok.
- Zeg de volgende keer niet meteen ja, maar: 'Ik denk erover na' / 'Ik kom er later op terug'.
- Je voelt je verantwoordelijk voor de situatie. Dat voelen collega's aan en maken daar gebruik van.
- Ze hebben je geen beslissingstijd geven.
- Hoe zou het voelen als je besluit niet mee te werken?
- Het risico: de kans is aanwezig dat je in een negatief web terecht komt. (Je hebt het gesprek niet in de hand).
- Je bent een pionnetje geworden in het schaakspel.
- Koppel je gevoel bij de situatie terug aan haar mentor.

7. De inbrenger geeft een korte reflectie op de adviezen

Ik ga voor mezelf opkomen door tijd te vragen om over een vraag na te kunnen denken. Hierdoor kan een weloverwogen beslissing maken en eventueel overleggen met iemand.

8. Reflectie

De incident methode heb ik als interessant en efficiënt ervaren. Er worden snel conclusies getrokken, meningen gedeeld, een oordeel of verkapt advies gegeven.

Deze theorie leert je een spiegel voor te houden en op een bewuste manier terug te kijken op de situatie.